

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. mája 2011 v Bratislave, v trestnej veci proti obžalovanej **Ing. I. D. a spol.**, pre trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, o odvolaní obžalovanej Ing. I. D. a krajského prokurátora proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17. februára 2009, sp. zn. 4 T 8/2002, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolania krajského prokurátora a obžalovanej Ing. I. D. **sa z a m i e t a j ú .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici bola obžalovaná uznaná za vinnú z trestného činu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že:

ako referentka zahraničných platieb v A. a.s., pobočka B. B. v úmysle seba a iného obohatiť vykonala 11. júla 1994 bankové operácie, ktoré nebola oprávnená vykonať, spracovala 2 faktúry označené platcom firma M. s.r.o., K., Č. X. na sumu 86 650 USD a č. X. na sumu 79 533 USD, vystavila platobné príkazy na vyššie uvedené faktúry, tieto neodovzdala na oddelenie likvidácie k ďalšiemu spracovaniu, ale ich sama opečiatkovala falošným razítkom „K.“, toto razítko opatrla dátumom 11. júla 1994 a parafou, pričom

na týchto platobných príkazoch uviedla č. účtu X., ktoré bolo vedené v A., pobočka B. B., na firmu E., s.r.o. B. Na základe takto spracovaných platobných príkazov zaslaných Č., boli Č.Č. platby dňa 12. júla 1994 prevedené na účet firmy M.T. do peňažného ústavu S., na konto č. X., ktoré si 8. júla 1994 v tomto peňažnom ústave za prítomnosti Ing. D. založila doposiaľ nestotožnená osoba mužského pohlavia na základe predloženia cestovného pasu znejúceho na meno "Z. K., nar. X., bydliskom T., v ktorom bola vymenená fotografia Z. K. za fotografiu neznámeho muža a 18. júla 1994 z tohto konta v S. si táto doposiaľ nestotožnená osoba mužského pohlavia vybrala sumu 257 000 DEM za prítomnosti obžalovanej Ing. I. D., čím spôsobili A., a.s., pobočka B. B., v súčasnosti firme M., spol. s r. o., A., Ž. škodu vo výške 5 165 585,99 Sk.

Krajský súd jej za to uložil podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. v znení zák. č. 183/1999 Z.z. s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní piatich rokov.

Naproti tomu súd obžalovaného Ing. P. G. podľa § 226 písm. c/ Tr. por. pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. k § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. augusta 1999, ktorý mal spáchať tak, že:

obvinená Ing. I. D. ako referentka zahraničných platieb v A. a.s., pobočka B. B., v úmysle seba a iného obohatiť vykonala 11. júla 1994 bankové operácie, ktoré nebola oprávnená vykonať, spracovala 2 faktúry označené platcom firma M. s.r.o., K., č. X. na sumu 86 650 USD a č. X., vystavila platobné príkazy na vyššie uvedené faktúry, tieto neodovzdala na oddelenie likvidácie k ďalšiemu spracovaniu, ale ich sama opečiatkovala falošným razítkom „K.“, toto razítko opatrla dátumom 11. júla 1994 a paraťou, pričom na týchto platobných príkazoch uviedla č. účtu X., ktoré bolo vedené v A., pobočka B. B., na firmu E., s.r.o. B. Na základe takto spracovaných platobných príkazov zaslaných Č., boli Č.Č. platby 12. júla 1994 prevedené na účet firmy M.T. do peňažného ústavu S. na konto č. X., ktoré si 8. júla 1994 v tomto peňažnom ústave za prítomnosti Ing. D. založil Ing. P. G. na základe predloženia cestovného pasu znejúceho na meno „Z. K., nar. X., bydliskom T., v ktorom bola vymenená fotografia Z. K. za jeho fotografiu a 18. júla 1994 z tohto konta v S.; spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že tento skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 229 ods. 1, ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 súd poškodenú spoločnosť M., spol. s r.o. Ž. odkázal s nárokom na náhradu škody na konanie o veciach občianskoprávných.

V zákonnej lehote určenej v ustanovení § 248 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 podala proti tomuto rozsudku odvolanie obžalovaná Ing. I. D. a krajský prokurátor.

V odôvodnení odvolania podaného prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaná uviedla, že vykonané dokazovanie pred prvostupňovým súdom neodstránilo všetky nejasnosti a pochybnosti z dôkazného materiálu prípravného konania ako aj z hlavného pojednávania vykonaného v predmetnej veci pred rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. mája 2004. Súd sa podľa názoru odvolateľky nevyrovnal s nejasnosťou časovosti skutkového deja.

V ďalšej časti odôvodnenia odvolania obžalovaná vyjadrila názor, že deficit akéhokoľvek priameho dôkazu o účasti na spáchaní skutku a vine obžalovanej nemôže viesť k jednoznačnému usvedčeniu a rozhodnutiu o jej vine.

S poukazom na vyššie uvedené okolnosti navrhla, aby bola s poukazom na zásadu „in dubio pro reo“ spod obžaloby oslobodená.

Prokurátorka krajskej prokuratúry v odôvodnení svojho odvolania uviedla, že odvolaním napáda výrok napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný Ing. P. G. spod obžaloby oslobodený. Vyjadrila názor, že súdy produkované dôkazy vyhodnotili jednostranne, bez vzájomných súvislostí výlučne v prospech obžalovaného.

V ďalšej časti odôvodnenia prokurátorka poukázala na výpoveď svedkyne H. Z. zo dňa 10. septembra 1996 ktorá opoznala z predložených fotoalbumov obžalovaného G. ako muža, ktorý v inkriminovanom čase sa zúčastnil výberu finančných prostriedkov. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé na základe čoho súd konštatoval, že tretia výpoveď uvedenej svedkyne z prípravného konania je nezákonná. V danej súvislosti prokurátorka ďalej uviedla, že úkon právnej pomoci bol realizovaný štátom s rovnakým právnym systémom a je zrejmé, že aj postup pri danom úkone bol obdobný ako postup podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Preto úkon právnej pomoci vykonaný v S. spĺňa všetky zákonné náležitosti a tento je použiteľný v konaní pred slovenským súdom.

Prokurátorka ďalej ďôvodila, že rekognícia podľa fotoalbumu bola vykonávaná s odstupom 15-tich rokov od dátumu činu, napriek tomu menovaná svedkyňa na 70 percent opoznala obžalovaného ako páchatel'a.

Prokurátorka tiež poukázala na výpoveď svedka E. A., ktorý vo svojej výpovedi z prípravného konania uviedol, že obžalovaný Ing. G. v auguste 1994 odišiel na dovolenku do Š. spolu s Ing. I. D..

Prokurátorka ďôvodila, že ani argumentácia pod bodmi 7/-10/ taxatívneho výpočtu dôkazov uvedeného v odôvodnení napadnutého rozsudku nemôže, podľa jej názoru, odôvodniť rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby.

Na základe všetkých uvedených skutočností prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla, aby najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušil v časti výroku o oslobodení obžalovaného Ing. P. G. spod obžaloby a vrátil vec tomuto súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Zástupkyňa generálneho prokurátora Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa v celom rozsahu stotožnila s odvolaním prokurátorky krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v jeho intenciách a odvolanie obžalovanej Ing. D. zamietol ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, na základe podaného odvolania obžalovanej Ing. I. D. a prokurátorky krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, podľa § 254 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Zistil, že krajský súd rozhodol vo vzťahu k obžalovanej Ing. D. pokiaľ ide o výrok o jej vine, ako aj výrok o treste správne a v súlade so zákonom. A rovnako aj vo vzťahu k obžalovanému Ing. P. G., keď tohto spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin podvodu spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. augusta 1999 a trestný čin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. podľa § 226 písm. c/ Tr. por. oslobodil.

V rámci zisťovania a ustálenia skutkového stavu, krajský súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy, tieto následne jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a dospel tak vo vzťahu k obžalovanej Ing. I. D. ku správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného

dokazovania. V odôvodnení napadnutého rozsudku potom krajský súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovanej a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky si preto v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Aj podľa názoru odvolacieho súdu predmetný skutok sa stal tak, ako to správne zistil a ustálil na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd.

Odvolacie námietky obžalovanej najvyšší súd nepovažoval za dôvodné, pretože jej obhajoba prednášaná jej obhajcom v priebehu prípravného konania, ako aj konania pred súdom, bola vykonaným dokazovaním jednoznačne vyvrátená (pokiaľ ide o súdne konanie, toto bolo vykonané v intenciách ustanovenia § 302 a nasl. Tr. por. účinného do 1. januára 2006 ako proti ušlému). Skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. v znení zákona č. 183/1999 Z.z, nepochybne spáchala práve obžalovaná Ing. D.. Obhajobu obžalovanej považoval odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, za účelovú a nedôvodnú.

Všetky vykonané dôkazy krajský súd náležite, jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a dospel tak k správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. Predmetný skutok sa aj podľa názoru najvyššieho súdu stal tak, ako to krajský súd správne ustálil vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku a nepochybne ho spáchala práve obžalovaná Ing. I. D. konaním ktoré je tam podrobne rozvedené. O týchto skutkových záveroch nemá odvolací súd žiadne pochybnosti, tieto sú presvedčivé a vychádzajú z konkrétnych vykonaných dôkazov, ktoré vo svojom súhrne jednoznačne usvedčili obžalovanú zo spáchania tohto skutku. Treba však zdôrazniť, že odvolací súd práve na základe výsledkov vykonaného dokazovania nemohol akceptovať odvolacie námietky obžalovanej, ktorá v podanom odvolaní tvrdila, že neexistuje žiadny priamy dôkaz preukazujúci jej vinu.

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že v postavení referentky zahraničných platieb v A. a.s. v pobočke B. B., to bola práve obžalovaná Ing. D., ktorá spracovala dve faktúry č. X. a X. a vystavila na ne platobné príkazy,

opečiatkovala ich falošnou pečiatkou s dátumom 11. júla 1994. Dňa 8. júla 1994 v S. za jej prítomnosti osoba mužského pohlavia založila bankový účet na základe falošného cestovného pasu a v nadväznosti na to dňa 18. júla 1994 opäť za prítomnosti obžalovanej bola suma 257 000 DEM z účtu vybratá.

V súlade so zákonom postupoval krajský súd aj pri rozhodovaní o uloženom treste tejto obžalovanej, keď prihliadol na všetky okolnosti prípadu, spoločenskú nebezpečnosť spáchaného trestného činu, ako aj na osobu páchatelky a jej doterajší spôsob života a s tým spojené možnosti jej prevýchovy a nápravy. Uložený trest odňatia slobody na dva roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní päť rokov, aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedá všetkým zásadám a kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska výmery trestu a splnenia jeho účelu. V takto uloženom treste je aj podľa názoru odvolacieho súdu, plne zohľadnená skutočnosť, že k spáchaniu trestnej činnosti došlo pred takmer sedemnástimi rokmi, pričom však už prvostupňový súd správne konštatoval, že dĺžka predmetného trestného konania bola čiastočne ovplyvnená aj tým, že obžalovaná opustila územie Slovenskej republiky a doposiaľ sa zdržiava na neznámom mieste, v dôsledku čoho aj najvyšší súd na verejnom zasadnutí konal proti nej ako proti ušlejšej.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval odvolanie obžalovanej Ing. D. za dôvodné, a preto jej odvolanie podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zamietol.

Rovnako za nedôvodné považoval odvolací súd aj odvolanie krajského prokurátora podané proti oslobodzujúcemu výroku napadnutého rozsudku u obžalovaného Ing. P. G.. Krajský súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania správne ustálil, že existujú výrazné pochybnosti o účasti tohto obžalovaného na spáchaní stíhaného skutku vo forme spolupáchateľstva, pričom dospel k právnemu záveru, že tieto pochybnosti už nemožno odstrániť ani vykonaním ďalšieho dokazovania v predmetnej trestnej veci.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu samotné podozrenie, že to bol práve obžalovaný Ing. G., ktorý na základe predloženia cestovného pasu založil peňažný účet v S. v Nemecku a následne z neho vybral 257 000 DEM (nemeckých mariek) v prítomnosti obžalovanej Ing. D., toto podozrenie samo osebe nemôže stačiť na nepochybný a ničím nepochybniteľný výrok o vine tohto obžalovaného.

Na dôkazy, ktoré vyvolali tieto pochybnosti poukázal prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Treba zdôrazniť skutočnosť, že krajský súd vykonal doplnenie dokazovania v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, prezentovanom v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, zo dňa 12. mája 2004, sp. zn. 4 To 40/03.

Svedkyňa H. Z., zamestnankyňa S., pri poslednom výsluchu (dňa 1. septembra 2008 dožiadaným súdom) vykonaného v intenciách rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 12. mája 2004, sp. zn. 4 To 40/03, jednoznačne a nepochybne nepotvrdila a neopoznala osobu Ing. P. G.. Dôvody, prečo krajský súd nemohol vykonať dokazovanie prečítaním predchádzajúcich výpovedí tejto svedkyne (zo dňa 3. marca 1995, 23. januára 1996 a 10. septembra 1996) sú podrobne rozvedené vo vyššie citovanom uznesení odvolacieho súdu .

Pochybnosti sú tiež potvrdzované aj ďalšími zistenými skutočnosťami. Dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaná Ing. D. sa v predchádzajúcom období stretávala a priatelila s viacerými mužmi a na spáchanie tohto skutku mohla využiť ktoréhokolvek z nich, pričom treba tiež poukázať na okolnosť, že účet bol otvorený na cestovný pas znejúci na iné meno, ako meno obžalovaného Ing. G. (Z. K.) a najmä, že v tomto cestovnom doklade je zrejme fotografia iného muža ako fotografia obžalovaného. Z tejto fotografie nie je zřejmé či sa jedná o fotografický snímok obžalovaného, alebo inej osoby. Na tento vážny rozpor poukázal Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí zo dňa 12. mája 2004, sp. zn. 4 To 40/03.

Napokon aj samotná skutočnosť, že pred inkriminovaným časom mala obžalovaná spoločne vycestovať na dovolenku do Š. s Ing. G. nepochybne zakladá indicie, že mužom, ktorý sa zúčastnil na trestnej činnosti obžalovanej Ing. D. mohol byť práve Ing. G., avšak takúto skutočnosť nemožno považovať za jednoznačný a nepochybný dôkaz, o ktorý by bolo možné oprieť rozhodnutie o jeho vine.

Pretože nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že žalovaný skutok spáchal aj obžalovaný Ing. P. G., prvostupňový súd so zreteľom na zásadu „in dubio pro reo“ správne rozhodol, keď obžalovaného podľa § 226 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 spod obžaloby oslobodil.

Vzhľadom na uvedené okolnosti, najvyšší súd podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolanie krajského prokurátora obžalovanej Ing. I. D. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 18. mája 2011

JUDr. Pavol T o m a n , v. r.

predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová